

Irina NECHIT

Copilul din mașina galbenă

Poezii

15
Din 1995
CARTIER *în toate librăriile bune*

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr.24, sectorul 2, București.

Tel/fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

-15%
pentru 2010

*Cărțile CARTIER editate în 2010 și având sigla **CARTIER** pentru 2010 pot fi procurate, în toate librăriile bune din România și Republica Moldova, cu o reducere de 15% din prețul indicat pe copertă.*

LIBRĂRIILE CARTIER

Casa Cărții, bd. Mircea cel Bătrân, nr. 9, Chișinău. Tel./fax: 34 64 61. E-mail: casacartii@cartier.md

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria Vărul Shakespeare, str. Șciusev, nr. 113, Chișinău. Tel.: 23 21 22. E-mail: librariavs@cartier.md

Librăria 9, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Marina Fusa

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices (nr. 347)

Irina Nechit

COPILUL DIN MAȘINA GALBENĂ

Ediția I, aprilie 2010

© 2010, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Această ediție a apărut într-un tiraj de 240 de exemplare.

Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Nechit, Irina

Copilul din mașina galbenă / Irina Nechit; cop. : Vitalie Coroban. – Ch. : Cartier, 2010

(Tipogr. "Bons Offices" SRL). – 80 p.

ISBN 978-9975-79-616-3

821.135.1(478)-93

N 37

*Părinților mei,
Valentina și Nicolae Nechit*

Călimara

Litere adevărate

Aveam și eu cândva pete de cerneală pe mâini,
scriam litere adevărate în caiete subțiri,
mama puneă ziare la ferestre în nopțile cu lună plină
să nu devenim lunatici

Dacă la autopsie
veți putea intra cu un flash în creierul meu,
să-mi luați toate versurile de acolo
și să le puneți pe pervazul geamului
la soare

Cu mănuși albe

Știu să mă port cu mănuși albe cu demonii din mine și din tine
au înțeles și ei asta
își pun și ei mănuși albe

Oricât de mult și-ar dori să ne zdrobească oasele
nu ni le rup
și oricât ar vrea să ne spargă pupilele
nu o fac

Le-am simțit de atâtea ori privirile în ceafă,
am vrut să mă întorc și să le spun
bună seara sau bună seara sau bună seara
pentru că ei prind contur doar noaptea pe străzile noastre întunecate

Aș fi încercat să nu sar cu gura la ei să nu le reproșez nimic,
le-aș fi strâns cu putere mâinile
nu mă tem ca sunt reci,
ale mele sunt și mai reci
mai ales noaptea după ce cobor
din ultimul troleibuz cu ferestre înghețate

Ne-am fi atins degetele
ale mele mai scurte, ale lor mai lungi
dar purtăm – și eu și ei – mănuși albe
atât de albe că până și michael jackson ne-ar fi invidiat.

Călimara (baltice)

Călimara a spart pavajul ieșind neagră la suprafață,
trei pene stau înfipte în ea,
mai înalte decât orice trecător

La lumina zilei par neclintite
adunând praful orașului,
noaptea le trezește vântul

Poleite cu aur
penele încep să se rotească
puțin înclinate
strălucind pentru oamenii care se pregătesc de somn

Cine le va ridica cine va scrie pe caldarâm:
mă gândesc la viața mea înainte-i noapte adâncă

Călimara din mijlocul pieței
se umple de întuneric

O să uite vântul, o să uite ploaia

Ca pe un copil o să-l mângâi,
o să-i pregătesc o baie de aburi,
o să-l țin aplecat deasupra ligheanului

Ca pe un copil o să-l învelesc în alb,
buclele se vor împrăștia pe pernă

Fruntea am s-o acopăr cu un prosop cald,
să uite vântul, să uite ploaia

Urechile nu vor mai auzi
zvâcnetul sângelui din artere,
tâmpilele scâncind de durere se vor încălzi

Ca pe un copil îmi voi mângâia capul,
o să-l legăn până se oprește vântul,
o să-l încălzesc cu mâinile,
capul meu speriat capul meu cuminte
se va odihni pe pernă.

Viscol

Înainte de a se lumina de ziuă
verific dacă nu am murit dacă nu am uitat
cum se trezește corpul meu

o mână se ridică somnoroasă
o văd fluturându-și degetele banale
dar nu am pretenții sunt ale mele

electricitatea corpului se mută în cele două tălpi
centrul meu de greutate se răstoarnă
parchetul reflectă scânteii albastre

înainte de a respira adânc în fața ferestrei deschise
înainte de a-mi roti capul și trunchiul
înainte de a mă dezmoți

trec prin toate camerele și verific
dacă nu a murit nimeni
dacă s-au trezit toți și au văzut troienele

O împuşcătură

poc!

îmi trag un glonte în cap și mă uit prin
gaura încă luminată de focul ucigaș.
ceea ce văd nu seamănă cu o poartă de aur
nici cu o uşă înaltă nici cu o coroană
din ramuri de brad.

scap stiloul made in china pe podea
îmi vâr prin gaura fierbinte o mână
cu cinci degete ude
simt că vântul începe să bată dinspre
aurora boreală.

îmi strecor umerii coşul pieptului burta lunecoasă
şoldurile late și tălpile goale
prin tunelul rămas în capul meu
după ce glonte ieșe prin tâmpla stângă
mai respir o zecime de secundă.

sper să nu-mi revăd viața ca într-un videoclip
cadrele acelea cu fetița așezată pe iarbă
lângă o rămă umflată și cu părinții tineri
jucând volei pe stadionul de la marginea
satului și cu bunicii înmărmuriți
în fața unui trandafir alb,

toate imaginile astea m-ar face
să plâng și acum nu e momentul.
cei de dincolo de gaura mirosind a țevă a fum
mă așteaptă să le aduc vești bune
eu însă le voi spune cu vocea mea guturală:
nimic nou sub soare.